

BRUKS HUNDEN

Mär-Wills' Monkey, SKKS 856 S. S., äg. Dir. och Fru
Wilh. Rönström, Borgviks gård, Dalarö.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren

SKATTMAST.: Verkm. E. Guldbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,
Sveavägen 25—27, 3 tr, är öppen
kl 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 19 69 52

Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.) 100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.) 60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.) 35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.) 20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktion-
en tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer

Hundplattan "JOY"

finnes nu att köpa direkt från fabriken.
Lätt att montera. Hindrar ej styrning eller
trampning. Pris endast 21:- kr. inkl. oms.

Tillverkare:

F:ca LANDERHOLM & ORHEM,
Postfack 61 14, STOCKHOLM 6.
Telefon 31 46 87.

Champion Säterjäntans Pågen,
SKKS 139 NN, Svensk rikssegrare i
rapporthundsgрупп 1942, Armécerti-
fikat, Svenska Kennelklubbens avels-
hund, står till avelstjänst.

Äg. Fru Agda Tilosius, Näsby
Park. Telefon Viggbyholm 552.

HUNDARTIKLAR

i största sortering.

Vänd Eder till

BASTMANS

H. M. Konungens Hovleverantör.

Nybrogatan 1, Stockholm.

Tel. 62 52 36, 60 30 59.

Försäkra

HUNDEN

Skandinaviska
Kreatursförsäkringsbolaget

som för nedanstående premier övertager
risken för alla sjukdoms- och olycksfall,
som kan drabba Eder hund.

Årspremier per 100 kronor för djur
försäkrade i värde

t. o. m. 300	310—500	510 o. däröver
7.00	8.00	10.00

OBS.! Inga tilläggspremier för jakthundar
eller för hundar under 1 års ålder! OBS.!

Huvudkontor: Barnhusgatan 3, Stockholm.
Tel. 23 27 35.

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 6

MARS-APRIL

1945

Nr 3-4

Hanhundsägaren har också ansvar

Om vi skola uppnå ett gott resultat på det kynologiska området, måste alla känna ansvar. Det är alldeles omöjligt att nå detta mål, om ej samtliga, som bedriva avelsarbete, göra sitt bästa. Tikägaren är nog i de flesta fall den som får klander för ett misslyckande och kanske med rätta, särskilt i sådana fall då vederbörande lägger på valpar efter en tik, som är mindervärdig både ifråga om exteriör, härstamning och karaktär. Om man haft oturen att bliva ägare till ett ej fullgott djur, bör man — om man är ansvars-kännande och mån om rasens anseende — inte lägga på några valpar.

Detta om tikägaren.

Men hanhundsägaren — särskilt om han är ägare till en av Svenska Kennelklubben erkänd avelshund — har ett ännu större ansvar. Han får ej reservationslöst lämna ut sin hund för parning. Gör han detta, då är han olämplig att äga en sådan hund. Avelshundens ägare skall absolut vägra att låna ut sin hund, om han finner, att tiken är mindre god. Det är hundägarens plikt att, i samråd med vederbörande avelssektion, noga studera tikens stamtavla och försöka utröna, om djuren rent teoretiskt passa för varandra. *Detta är vad man har rätt att fordra av en avelshundsägare!* Skulle det konstateras, att någon mot bättre vetande bryter mot denna självklara princip, vore det fullt på sin plats, att hans hund hänsynslöst ströks från avelshundsregistret!

Vad är egentligen anledningen till att det så ofta syndas så mot dessa för en ansvars-kännande hundägare självklara regler? Jo, snöd vinning! Det är parningsavgiften som hägrar. Hur många gånger har det icke inträffat, att hanhundsägaren — utan att ens ha sett på tiken eller på annat sätt ha införskaffat nödiga upplysningar — sänt hunden för parning eller kanske överlämnat den till någon utomstående för att sköta om förbindelsen? Det enda, som hundägaren därefter intresserat sig för har varit inkasseringen av parningsavgiften.

Lyckligtvis börja vi — trots allt — att få ganska goda brukshundar av snart sagt alla raser, vilket inte hindrar att detta påpekande är fullt befogat.

Sigfr. Sund.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Den dominerande händelsen inom S. B. K. sedan förra numret utkom har varit årsstämman den 18 mars, som redaktören för Brukshunden refererar på annan plats i detta nummer. Tillslutningen av deltagare vid stämman var glädjande stor och stämningen prima.

Ordföranden, direktör Rosengren, vice ordförande civilingenjör Bjuke och fabriker Widgren, revisor Holmén och överkonstapel Stohm, vilka bland de or-

dinarie styrelseledamöterna stodo på omval, återvaldes samtliga. Nya styrelse-suppleanter efter direktör Lindahl och ingenjör v. Segebaden blevo konsulënt Sven Sixtensson och bankdirektör Knut Olow, vilka båda äro välkända inom S. B. K., Sixtensson för sitt arbete med vallhundar och Olow såsom ordförande i Varberg och känd hundman inom hemvärnet.

Möjligen kommer S. B. K. innevarande år att anordna 3 utställningar. Två av dessa äro redan godkända av S. K. K. nämligen i Varberg den 15 juli och i Stockholm under september månad. Vi skola även undersöka möjligheten att celebrera vår Skåneavdelnings femårsjubileum med en utställning i Malmö under september.

Bruksproven komma under våren att äga rum i Uppsala och Stockholm, för alla grupper, i Västerås för två grupper och dessutom sannolikt i Mölle under juni månad, allt under förutsättning av S. K. K:s medgivande. Följ uppgifter härom i detta och nästa nummer.

S. K. K. har fastställt nya regler för erhållande av kennelnamn. I huvudsak gå dessa ut på att uppfödarna skall hava viss erfarenhet av uppfödning innan kennelnamn beviljas.

S. B. K. har erhållit nya lokalavdelningar i Nyköping och Uddevalla. Avdelningen i Nyköping presenteras å annan plats i detta nummer.

Klubben har haft glädjen utdela två guldmedaljer, nämligen till kriminalöverkonstapel Sigfr. Sund och professorskan T. von Post, vilka båda sedan flera decennier på framskjutna platser utfört ett gagnarikt arbete för brukshundssaken i Sverige.

Spärläggningsapparat

(Droppflaska)

av galvaniserad plåt 200 x 120 mm.

Pris 8 kronor.

ALLAN NILSSON, Magister-
gatan 7, HÄLSINGBORG.

Vägen över mossen

Författaren Dr Hans Fr. Blunk, en stor hundvän, berättar följande upplevelse med en av honom ägd schäferhund.

En vinter, då jag behövde vara ostörd för att avsluta ett arbete, tillbragte jag en tid alldeles ensam med min schäferhund "Konrad" i en enslig stuga vid mossen. En morgon, då jag vaknade upptäckte jag att tändstickorna tagit slut, inte en enda fanns att uppdriva i stugan. Det var illa nog, ty under natten hade det snöat, och inomhus var det så kallt, att vattnet i spannen hade frusit till is. Och just den dagen hade jag tänkt föra mitt arbete en bra bit framåt; det går undan i ensamheten, men skriva med stela finrgar —? Omöjligt!

Min schäfer såg mitt letande — han var min bästa hjälpre. Det är inte så gott för en människa att försöka reda sig alldeles utan levande varelser. Men Gud ske lov finns det hundar, som kunna vara mera förstående än våra bästa vänner bland människorna. Konrad var en sådan hund! Han var sällskaplig av sig och roade mig ständigt med sina upptåg, men denna morgon var han hungrig och sökte förgäves hjälpa mig leta efter tändstickor vid spiseln. "Jag ser ingen annan råd, Konrad, än att vi äro tvungna att vandra över mossen till jägmästaren." Gläfsande hoppade han mot dörren, det finns inte ett ord, som han inte förstår. Jag öppnar — snö, ingenting annat än snö! Ögonen bländas nästan av den vita ytan, jag kan knappast urskilja det avlägsna skogsbrynet. Och luften är tjock av snö. Vi komma bestämt att snöa inne i vår lilla stuga, dock skola vi först hämta eld!

Marken ligger blöt under det vita täcket, helst skulle jag vilja vända om igen. "Gå fot, Konrad, akta dig för vattenhålen på ömse sidor av vägen. Men vi kan ju inte heller sitta och frysa ihjäl i vår lilla stuga, iväg alltså!"

Vägen är ändlöst lång. Hunden lugnar sig så småningom och går helst framför mig; han vet att vi måste följa granruskorna, som jag planterat på hösten. Hade jag bara kompletterat dem! Somliga har blåsten vräkt omkull, andra har Konrad apporterat. Han tränade ett speciellt grepp på dem; ett ryck — och glad kom han springande till mig. "Ser du nu, din rackare, vad du har ställt till med? Leta rätt på vägen nu om

du kan!" Svansen åker mellan benen, då jag grälar på honom, men sedan sätter han glatt iväg som ville han visa vägen.

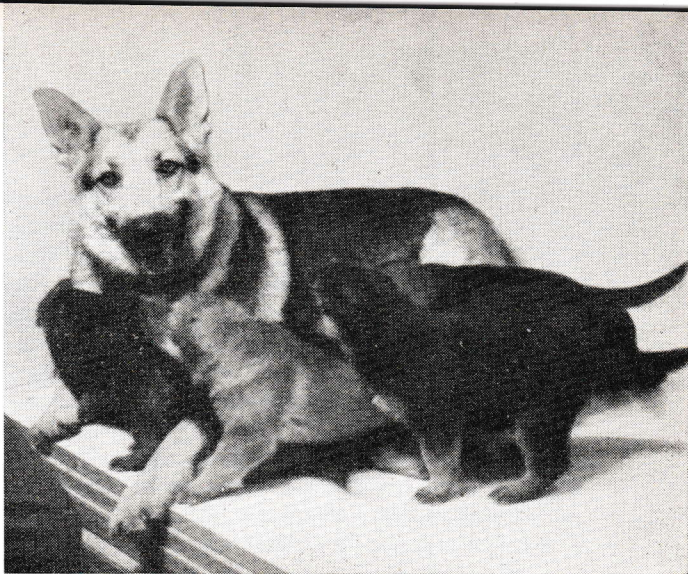
Nu hjälpa förebräelser föga. Om det bara frusit på tidigare, men nu gungar marken under fötterna, som efterlämna stora smutsiga spår i snön. Ibland passera vi ett svart vattenhål, halvt övertäckt av en snödriva.

Ensamheten känns alltid kuslig och tyngande här ute. I min stuga hade jag jämt att göra med mitt arbete, med vedhugning, diskning m. m., men här på den stora vita slätten känner man sig övergiven på vintern. En hel timmes väg ha vi kvar ännu. — "Låt bli att hoppa till höger och vänster, ser du inte så blött det var här? Tur för dig att jag finns till!" Granruskorna synas först på andra sidan om bäcken. Här någonstans gick vägen runt det stora vattenhållet, som bäcken flyter igenom — det var en förskräcklig driva det här. — "Skynda dig nu, inga krumbukter, vi måste över i alla fall för att hämta tändstickor!"

"Ser du bäcken där? Den ligger som ett svart band i snön, men spången är borta, den har väl ruttnat bort av allt regnandet under hösten. Nu få vi lov att hoppa i stället! Vi är väl på rätt plats?" Jag försöker få fast mark under fötterna för avsprånget. Hunden ängslas, han tjuiter och drar åt sig öronen. "Tänk på din vän, jägmästarens hund!" Jag pekar ut riktningen med handen och trampar till snön för att kunna hoppa. Hunden tjuiter högre, han ser mitt förehavande. "Är du rädd?" Nu nafsar han efter mig — hur kan han vara så rädd? "Din feiga stackare", tänker jag, men då — han slår nästan omkull mig — då hoppar han först! "Så gör ingen hund", tänker jag blixtnabbt, "ingen hund hoppar så i lös snö" — vad nu? —

Som jag sade, hoppade han först. Jag hörde nedslaget som en klatsch, sedan var det som gick en dörr långsamt i lås över honom. Moraset sprutade upp, så några bubblor — sedan var allt lugnt igen. Jag tänkte, han får sig ett elakt bad. Men min hund kommer ej upp till ytan igen. Där jag tänkt hoppa, där fanns endast ett smut-sigt svart hål i snön. Jag väntar, börjar ropa — allt är tyst och stilla, inte ens en bubbla kommer upp! Då får jag frosskakningar av fasa. Ingen stege finns och ingen gren, ingenting annat än det svarta hålet. Där står jag framåtlutad — skulle jag inte hoppa nyss? —

"Konrad?" Vidsträckt ligger mossen, snö överallt, därunder lurar döden.

Kicki, 1906 SS, e. Leipt, 1909 SS, u. Peggy av Ulvy, 364 LL, med valpar efter Ulvus von Marjaniemi, äg. Fröken A, G. Sellman, Stockholm. Tiken äges av herr E. Eklund, Älta.

Marken gungar under mina fötter, den tycks vilja ge vika. Med darrande knän går jag tillbaka några steg — min hund! Men jag ropar ej längre, inte ett ljud får jag fram. Det vore också meningslöst. Hålet, på vilket jag stirrar, blir mindre och mindre. Jag väntar en stund, men viker så överväldigad av fasa tillbaka; tio, femton steg. Där ser jag vid sidan en halv avbruten ruska och något längre bort spången över bäcken, som jag missade.

"Konrad!"

Dobermannpinschern

Dobermannpinscherns hemland är Tyskland, där den allt ifrån begynnelsen utbildats och använts som brukshund, framför allt som spår- och skyddshund vid polisväsendet. På sin tid kunde hundar av denna ras tävla med vilken annan ras som helst i dessa arbetsgrenar. För ett fyrtiotal år sedan, kanske ännu längre tillbaka, importerades dobermannpinschern till Sverige i syfte att användas som brukshund. Ett stort antal utbildades också, i första hand som spår- och skyddshundar och deltog med framgång i tävlingar. Dåtida hundar av rasen skilde sig rätt betydligt i utseende från våra nutida. De voro i allmänhet större och muskulösare, men likväl eleganta, ädla och arbetsvilliga.

På grund av dobermannpinscherns tilltalande yttre dröjde det inte länge förrän ett flertal privatpersoner skaffade sig sådana. Dessa hundar fingo i allmänhet icke någon utbildning och på grund av hundens livliga temperament och arbetsvilja urartade de i många fall och blevo mera till skada än nytta och nöje för ägarna. Hundarna kallades i allmänhet för polishundar, därför att de ofta användes av polismän i tjänsten. Rätt utbildad var dobermannpinschern en mycket god brukshund, den var stark och hårdig och tålde hårda strapatser i tjänsten.

Om man jämför dobermannpinschern från den tiden och våra nuvarande hundar av rasen finner man, att avelsarbetet urartat så till vida, att hundarna allt mer och mer närmar sig vint-hundstypen, äro höga och skrangliga, och ha

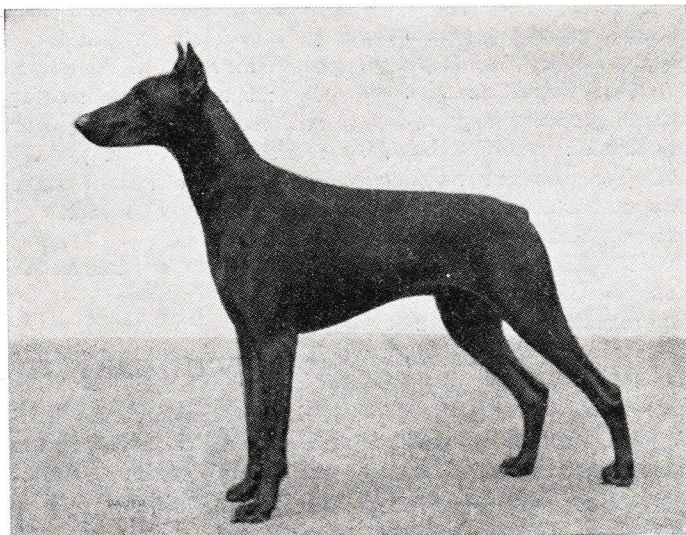
kort och dåligt täckande hårlag. Temperamentet har också i många fall lidit skada av det moderna avelsarbetet. Ett par andra fel komma även rätt allmänt till synes hos våra nuvarande dobermannpinscher, nämligen de dåligt vinklade bakbenen, och de fattiga lårmuskulerna.

Det är att hoppas, att den nya rasbeskrivningen för dobermannpinschern skall lämna en del nya riktlinjer i avelsarbetet, och att uppfödarna skola lägga sig vinn om att skapa fram en god brukshund, som kan mäta sig med andra raser i de olika grenarna i bruksarbetet. Krigshändelserna i världen ha gjort att importer varit så gott som omöjliga under de senaste åren, men det är att hoppas, att även denna sak skall ordna sig till det bästa i en snar framtid.

Einar Stohm.

Rasbeskrivning för dobermannpinschern

Tryckt med tillstånd av SKK:s styrelse. Eftertryck förbjudes.

Helhetsintryck.

Dobermannpinschern är en medelstor, kraftig och elegant hund, stram, sluten, senfull och torr med i det närmaste kvadratisk form. Gången skall vara markvinnande, lätt och elastisk. Temperamentet livligt och godmodigt. Blicken skall giva intryck av intelligens och beslutsamhet.

Huvud.

Huvudet skall var väl uppburet, långsträckt och torrt och såväl ovanifrån som från sidan

sett hava formen av en avhuggen kil. Hjärnskålen skall vara så plan som möjligt med en lätt sänkning mot näsryggen, vilken skall vara rak eller högst obetydligt konvex. Kinderna skola vara plana men muskulösa. Käkpartiet skall vara kraftigt utvecklat och väl utfyllt under ögonen men får icke verka tungt eller kantigt. Tänderna skola vara starka och jämna. Överkäkens framtänder skola gripa tätt över underkäkens. Läpparna skola vara torra och fasta, dock är en svagt utvecklad läppficka till-

låten. Nässpegeln skall vara svart. Hos bruna hundar må den dock vara något ljusare. Ögonen skola vara medelstora och mörka. Hos bruna hundar må de dock tillåtas vara något ljusare. Öronen skola vara tämligen små (uppåtstående då de äro kuperade) och högt ansatta. Halsen skall vara tämligen lång, torr och muskulös med mot bröstkorgen tilltagande bredd. Halsryggen skall vara nästan rak till måttligt böjd.

Bål.

Ryggen skall vara kort, stark och rak, plan och ej för smal, med bredare och mera muskulös länd, vilken i en mjuk rundning övergår i korset. Bröstet skall hava erforderlig bredd och vara muskulöst och väl välvd. Dess lägsta parti skall ligga i nivå med armbågen. Korset skall vara långt och svagt sluttande. Buken skall vara väl uppdragen.

Extremiteter.

Skulderbladen skola vara långa och ligga i 45° vinkel i förhållande till horisontallinjen. Frambenen skola vara raka med kraftig benstomme. Armbågarna få icke vara utåt- eller inåtvidna. Låren skola vara breda, muskulösa och kraftiga, underbenen kraftiga och väl vinklade mot låret. Mellanfoten skall vara förhållandevis kort. Tassarna på såväl fram- som bakben skola vara riktade rakt framåt. De skola vara korta, runda med tjocka trampdynor. Tårna skola vara väl välvda och slutna. Bakbenen få icke vara försedda med sporrar.

Svans.

Svansen skall vara kort kuperad och bäras i det närmaste i rät linje med ryggen.

Hårrem.

Hårbeklädnaden skall vara hård och tätt åtliggande och får icke vara vågig. Grått underhår får icke vara synligt genom täckhåren.

Färg.

Färgen skall vara svart eller mörkt brun med roströda, skarpt begränsade teckningar. Färgerna skola vara rena. En liten vit fläck eller strimma på bröstet är tillåten.

Storlek.

Hanhundens boghöjd bör vara c:a 65 cm., hellre över än under detta mått, och tikens c:a 60 cm. En hanhunds vikt bör uppgå till c:a 26 kg., och tikens till något mindre. En vikt på ett eller annat kilo över den nämnda är dock att föredraga framför en vikt därunder.

Ett slagsmål brukshundar emellan

En morgon i februari skulle Pix ta sin sedvanliga lilla buskpromenad med åtföljande besök till en schäferhane, som han alltid brukade hälsa på i den tidiga morgonstunden. Efter att ha hälsat på som vanligt med det obligatoriska nosandet med åtföljande benlyftning, dyker plötsligt en stor rottweiler upp på arenan. Rottweilern, som inte gillade att de två voro sams, störtade på den stackars bundna schäfern, som inte kunde värja sig för anfallet. Då tyckte Pix, att det gick lite för långt (han var en boxer) och gick omedelbart till angrepp mot den stora för att rädda schäfern. Han fick ett stadigt tag i halsen på rottweilern och hängde fast så att han måste släppa schäfern och vända sig mot Pix.

Men vad händer? Jo, schäferns ägare, som åsett det hela, springer efter sitt salongsgevär och skjuter på Pix. Han lutar geväret mot fönstret, tar stadigt sikte och skjuter ett skott, som genomborrar boxerns vänstra ben strax invid knäet, ett andra skott träffar honom i låret och kulan tränger in genom låret, in i ljumskan och ut på andra sidan kroppen. Pix släppte omedelbart greppet och blödande och moloken linkade han till hemmet, som låg några hundra meter längre bort.

Husse hade hört skotten men bekymrade sig inte om dem till att börja med. Men då han såg hunden, förstod han vad som hänt.

En veterinär tillkallades, och han kunde konstatera, att hunden behövde omedelbar vård, varför Pix infördes till Veterinärhögskolan, där han underkastades noggrann undersökning. Till all lycka hade endast mjukdelar träffats, varför Pix efter en vecka kunde få komma hem igen.

Vad säger ärade brukshundägare om att en ägare till en brukshund försöker skilja två hundar, som slåss, med att skjuta skarpt på dem? I ett stadsområde och på en annans mark. Saken är polisanmäld, men räcker det med polisanmälan? En hundägare, som tar till ett sådant sätt att skilja hundar åt, bör han själv ha hund? Har han visat, att han kan sköta en hund? Vad svarar Brukshundklubben?

Pix husse.

På grund av dobermannpinscherns tilltalande yttre dröjde det inte länge förrän ett flertal privatpersoner skaffade sig sådana. Dessa hundar fingo i allmänhet icke någon utbildning och på grund av hundens livliga temperament och arbetsvilja urartade de i många fall och blevo mera till skada än nytta och nöje för ägarna. Hundarna kallades i allmänhet för polishundar, därför att de ofta användes av polismän i tjänsten. Rätt utbildad var dobermannpinschern en mycket god brukshund, den var stark och hårdig och tålde hårda strapatser i tjänsten.

Om man jämför dobermannpinschern från den tiden och våra nuvarande hundar av rasen finner man, att avelsarbetet urartat så till vida, att hundarna allt mer och mer närmar sig vint-hundstypen, äro höga och skrangliga, och ha

kort och dåligt täckande hårlag. Temperamentet har också i många fall lidit skada av det moderna avelsarbetet. Ett par andra fel komma även rätt allmänt till synes hos våra nuvarande dobermannpinscher, nämligen de dåligt vinklade bakbenen, och de fattiga lärmuskulerna.

Det är att hoppas, att den nya rasbeskrivningen för dobermannpinschern skall lämna en del nya riktlinjer i avelsarbetet, och att uppfödarna skola lägga sig vinn om att skapa fram en god brukshund, som kan mäta sig med andra raser i de olika grenarna i bruksarbetet. Krigshändelserna i världen ha gjort att importer varit så gott som omöjliga under de senaste åren, men det är att hoppas, att även denna sak skall ordna sig till det bästa i en snar framtid.

Einar Stohm.

Rasbeskrivning för dobermannpinschern

Tryckt med tillstånd av SKK:s styrelse. Eftertryck förbjudes.

Helhetsintryck.

Dobermannpinschern är en medelstor, kraftig och elegant hund, stram, sluten, senfull och torr med i det närmaste kvadratisk form. Gången skall vara markvinnande, lätt och elastisk. Temperamentet livligt och godmodigt. Blicken skall giva intryck av intelligens och beslutsamhet.

Huvud.

Huvudet skall var väl uppuret, långsträckt och torrt och såväl ovanifrån som från sidan

sett hava formen av en avhuggen kil. Hjärnskålen skall vara så plan som möjligt med en lätt sänkning mot näsryggen, vilken skall vara rak eller högst obetydligt konvex. Kinderna skola vara plana men muskulösa. Käkartiet skall vara kraftigt utvecklat och väl utfyllt under ögonen men får icke verka tungt eller kantigt. Tänderna skola vara starka och jämna. Överkäkens framtänder skola gripa tätt över underkäkens. Läpparna skola vara torra och fasta, dock är en svagt utvecklad läppficka till-

låten. Nässpegeln skall vara svart. Hos bruna hundar må den dock vara något ljusare. Ögonen skola vara medelstora och mörka. Hos bruna hundar må de dock tillåtas vara något ljusare. Öronen skola vara tämligen små (uppåtstående då de äro kuperade) och högt ansatta. Halsen skall vara tämligen lång, torr och muskulös med mot bröstkorgen tilltagande bredd. Halsryggen skall vara nästan rak till måttligt böjd.

Bål.

Ryggen skall vara kort, stark och rak, plan och ej för smal, med bredare och mera muskulös länd, vilken i en mjuk rundning övergår i korset. Bröstet skall hava erforderlig bredd och vara muskulöst och väl välvd. Dess lägsta parti skall ligga i nivå med armbågen. Korset skall vara långt och svagt sluttande. Buken skall vara väl uppdragen.

Extremiteter.

Skulderbladen skola vara långa och ligga i 45° vinkel i förhållande till horisontallinjen. Frambenen skola vara raka med kraftig benstomme. Armbågarna få icke vara utåt- eller inåtvidna. Låren skola vara breda, muskulösa och kraftiga, underbenen kraftiga och väl vinklade mot låret. Mellanfoten skall vara förhållandevis kort. Tassarna på såväl fram- som bakben skola vara riktade rakt framåt. De skola vara korta, runda med tjocka trampdynor. Tårna skola vara väl välvda och slutna. Bakbenen få icke vara försedda med sporrar.

Svans.

Svansen skall vara kort kuperad och bäras i det närmaste i rät linje med ryggen.

Hårrem.

Hårbeklädnaden skall vara hård och tätt åtliggande och får icke vara vågig. Grått underhår får icke vara synligt genom täckhåren.

Färg.

Färgen skall vara svart eller mörkt brun med roströda, skarpt begränsade teckningar. Färgerna skola vara rena. En liten vit fläck eller strimma på bröstet är tillåten.

Storlek.

Hanhundens boghöjd bör vara c:a 65 cm., hellre över än under detta mått, och tikens c:a 60 cm. En hanhunds vikt bör uppgå till c:a 26 kg., och tikens till något mindre. En vikt på ett eller annat kilo över den nämnda är dock att föredraga framför en vikt därunder.

Ett slagsmål brukshundar emellan

En morgon i februari skulle Pix ta sin sedvanliga lilla buskpromenad med åtföljande besök till en schäferhane, som han alltid brukade hälsa på i den tidiga morgonstunden. Efter att ha hälsat på som vanligt med det obligatoriska nosandet med åtföljande benlyftning, dyker plötsligt en stor rottweiler upp på arenan. Rottweilern, som inte gillade att de två voro sams, störtade på den stackars bundna schäfern, som inte kunde värja sig för anfallet. Då tyckte Pix, att det gick lite för långt (han var en boxer) och gick omedelbart till angrepp mot den stora för att rädda schäfern. Han fick ett stadigt tag i halsen på rottweilern och hängde fast så att han måste släppa schäfern och vända sig mot Pix.

Men vad händer? Jo, schäferns ägare, som åsett det hela, springer efter sitt salongsgevär och skjuter på Pix. Han lutar geväret mot fönstret, tar stadigt sikte och skjuter ett skott, som genomborrar boxerns vänstra ben strax invid knäet, ett andra skott träffar honom i låret och kulan tränger in genom låret, in i ljumskan och ut på andra sidan kroppen. Pix släppte omedelbart greppet och blödande och moloken linkade han till hemmet, som låg några hundra meter längre bort.

Husse hade hört skotten men bekymrade sig inte om dem till att börja med. Men då han såg hunden, förstod han vad som hänt.

En veterinär tillkallades, och han kunde konstatera, att hunden behövde omedelbar vård, varför Pix infördes till Veterinärhögskolan, där han underkastades noggrann undersökning. Till all lycka hade endast mjukdelar träffats, varför Pix efter en vecka kunde få komma hem igen.

Vad säger ärade brukshundägare om att en ägare till en brukshund försöker skilja två hundar, som slåss, med att skjuta skarpt på dem? I ett stadsområde och på en annans mark. Saken är polisanmäld, men räcker det med polisanmälan? En hundägare, som tar till ett sådant sätt att skilja hundar åt, bör han själv ha hund? Har han visat, att han kan sköta en hund? Vad svarar Brukshundklubben?

Pix husse.

Årets SM-tävlingar för draghundar

Av vår utsände medarbetare

1945 års tävling för eliten av vad Sverige har av draghundar — draghunds-S. M. — var för- lagd till den natursköna orten Kramfors i Ånger- manland. Ett verkligt Klondyke för alla gynnare av vintersport.

Jag får verkligen erkänna, att jag med spän- ning emotsett den dag, då våra fyrfota vänner skulle visa vad de kunde prestera i en sådan oerhört krävande uppgift, som onekligen ett S. M. är. Speciellt då klasserna C 1, en- och tvåspann, 30 km. Att förarna dessutom skulle följas av mina ögon är givet, ty att en minutiös förberedelse, parad med taktiskt kunnande på tävlingsbanan, är det enda som leder till goda resultat är givet.

Da'n före da'n tog jag mig en titt i tävlings- programmet. Där kunde jag konstatera att schä- rarna voro i överväldigande majoritet, 54 st. Den enda klass, som ej var representerad av schäfer, var klass B, sportklass, 20 km. Dessutom voro 6 vorsteh, 1 gråhund, 1 airedaleterrier, 1 rottweiler, 1 riesenschnauzer, 1 blandras samt 1 grand-danois anmälda. Den sistnämnda samt gråhunden otvivelaktigt de intressantaste star- terna. Hur skulle den oerhört stora grand- danoisen klara sin uppgift? —

Så var den stora dagen inne. Ett blixtrande före, 12 minusgrader, sol och hög luft, kunde jag konstatera under vägen till startplatsen. Klister och pengar är det enda som gått åt under S. M.-veckan, hörde jag från trovärdigt håll.

Jag nämnde ordet Klondyke förut. Sanner- ligen såg det så ut vid startplatsen. Män och kvinnor grävde i sand. Hundar, många vilda bestar, vilka vrålade ut sina sällsamma känslor, och vilket ögonblick som helst, gladeligen och med förtjusning skulle kunna begrava sina bländ- vita betar i sina konkurrenters vältrimmade kroppar. Men förarna voro på sin vakt. Ingen idé! (Var det något som brast i hundarnas appell? Red. anm.).

Efter upprop och invägning, kunde de första ekipagen ge sig iväg mot okända öden. Vad som mest frapperade mig var den genomgående höga utgångsfarten. Så t. ex. grand-danoisen.

Med vild uppsyn startade han i mycket hård fart. Den stora lasten — hunden vägde 55 kg.

— slängde som en trasa efter. Hur skulle det sluta? Vid varvningen var dagens segrare bland de första. Han gick in till matkontrollen, genom- blöt, men kusligt lugn samt gav hunden god tid att dricka sin mjölk. Här, efter 15 km., var det många, som föredrogo omklädnings mot att fortsätta. De förklarade, att det var rena djur- plågeriet att köra en sådan bana. En som inte gick med på detta var förstas den gamle täv- lingsräven, banchefen, löjtnant Bergström. Han försäkrade, att om hundarna inte orkade runt, så berodde detta på förarna, som i så fall inte voro vuxna den hårda uppgiften. Han ansåg banan vara medelsvår och hävdade, att den var ungefär vad man kan begära av en S. M.-bana. Visserligen fanns några hårda motlut och starka utförlöpor, vilka satte både hundar och förare på hårda prov, men därmed ansåg han, att ett mål var vunnet, nämligen: "att få fram en verklig elit av hundar, förare och utrustning". Tävlingsledaren, Major Wallman, var synner- ligen nöjd med de tävlande. Han beklagade att gråhunden fick lov att bryta — toboggan gick sönder. Det skulle ha varit intressant att fått se vad han kunnat göra i den hårda konkurrensen.

Den förut omtalade grand-danoisen gick all- dcles utmärkt och fullkomligt oberörd gick han i mål som trea i sin klass.

Efter tävlingen provåkte jag banan. Hur seg- raren i klass C 1, enspann, 30 km., kunde forcera den på en sådan utomordentlig tid är för mig ofattbart. Ett ekipage, som verkligen är en prydnad för brukshunds rörelsen.

Klass C 1, tvåspann, 30 km.: 1) *Hobby-Gunni*, schäfer, Ahv, för. löjtn. A. Mueller, 6,19,05.

Klass C 1, enspann, 30 km.: 1) *Roy*, schäfer, för. Joel Forsman, Ö-viks Dhk, 3,25,08; 2) *Tang*, schäfer, för. P. I. Edberg, Bodens Dhk, 3,45,02; 3) *Kaj*, schäfer, för. K. Edström, Ahv, 3,59,17; 4) *Kazan*, schäfer, för. J. Helander, I 5 I. F., 4,00,33; 5) *Negus*, schäfer, för. U. Eriksson, Umeå Dhk, 4,02,54; 6) *Kent*, schäfer, för. furir Lundberg, I 2 I. F., 4,04,49; 7) *Passo*, schäfer, för. sergeant Paulsson, Ahv, 4,07,58; 8) *Tanja*, schäfer, för. G. Nilsson, Ö-viks Dhk, 4,09,53; 9) *Four King*, schäfer, för. L. Eriksson, Sunds- vall, 4,12,10.

Cari kom hem

En schäfertiks äventyr

En ilsken telefonsignal väckte matte till liv. "Hallå! De' ä' från järnvägen. Hunden ni skickade i morse till Västerås har kommit bort på tåget." "Vad säger ni, har inte Cari kommit fram...?" "Nej! När hon skulle hämtas vid tågets ankomst till Västerås var buren tom." — "Hur är detta möjligt...?!"

Så började samtalet. Och sedan var friden som bortblåst i det eljest så trivsamma hemmet i Smedslätten hos hundvännerna familjen Swärd.

Cari hade sänts till Västerås för parning. Husse hade varit ned med henne till Stockholms C. Han såg, då tiken blev införd i den av järnvägen tillhandahållna buren, vars dörr stängdes av en järnvägstjänsteman. Detta hände på förmiddagen, och sedan på kvällen kom signalen.

Hur var detta möjligt? Det blev ett ringande, skrivande och annonserande. Husse och järnvägen hjälptes åt. Polisundersökning i Västerås, dit husse reste. Ingenting hjälpte. Cari var och förblev borta.

Tiden gick, dagarna voro långa som veckor. Hoppet svek både husse och matte. De resignerade. Cari kommer

Klass A 1, nybörjare, 10 km.: 1) *Tarzan*, schäfer, för. H. Strandberg, Ö-viks Dhk, 1,06,45; 2) *Dana*, schäfer, för. J. Orrlund, Umeå Dhk, 1,13,32; 3) *Lord*, schäfer, för. Lundgren, I 21, 1,19,45.

Klass A 2, damklass, 10 km.: 1) *Abbo*, schäfer, för. M. Åsberg, Sundsvalls Dhk, 1,34,45; 2) *Bixi*, schäfer, för. Boel Dahl, Ahv, 1,35,00.

Klass A 3, oldboys, 10 km.: 1) *Gold*, vorsteh, för. A. Ödkvist, Kiruna Dhk, 1,10,39; 2) *King*, schäfer, för. R. Åström, Sundsvalls Dhk, 1,11,58; 3) *Bessi*, schäfer, för. G. Sigurd, Umeå, 1,15,13.

Klass B, Sportklass, 20 km.: 1) *Tarras*, vorsteh, för. E. Högström, Kiruna, 2,05,25; 2) *Vanja*, vorsteh, för. E. Lundberg, Bodens Dhk, 2,22,40; 3) *Scheik*, grand-danois, för. Lindholm, Sundsvall, 2,35,02.

Brynolf Hansson.

Cachorras Cari, 2582 TT, äg. Fru Sally Swärd, Smedslätten.

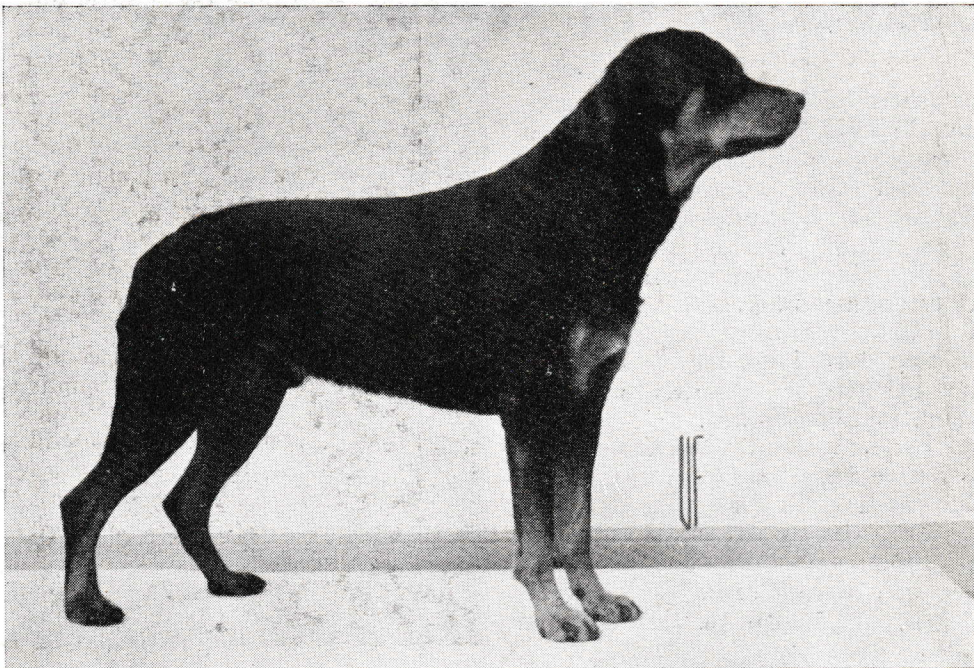
aldrig mer igen. Matte var förtvivlad. Hon måste ha en annan hund för att skingra tankarna.

En kväll ett par veckor senare, då matte och husse satt och lyssnade på radioprogrammet, fick de höra ett förfärligt oväsen i förstugan, dörrar slogs upp och in kom rusande en hund. Det var Cari — den förlorade! Tiken kastade sig på golvet och bara tjöt och gnällde samtidigt som hon sparkade med alla fyra benen.

Det blev omfamningar och undersökningar och telefonen ringde — Cari, som verkade ganska frisk, var skadad på underkäken och på ben och trampdynor. Det var tydligt, att hon ramlat av tåget och skadat sig i fallet. Efter första uppståndelsen fördes Cari till veterinären, som konstaterade att hon klarat sig relativt bra från äventyret.

Vid den verkställda undersökningen framkom, att hon troligen hoppat av tåget någonstans i trakten av Enköping.

Hur hon tagit sig hem, vet ingen — men hemma är hon med sin hemlighet. Hon kan inte tala så att vi förstå henne.

ROTTWEILERN Raj., SKKS 601 TT, som erövrade 1:a pris i segrarklass och certifikat på SBK:s utställning i Stockholm 1944, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Ägare Herr OSCAR PERSSON, Sågargatan 18, 4 tr., STOCKHOLM.
Telefon 41 95 43.

När det gäller möbel- och inredningsfrågor vänd Eder med förtroende till
Möbelarkitekt B. BLOMBERG.

Firma B. Blombergs Utställning

Artillerigatan 51 - Telefon 67 38 67

Konst & Preciosa.

Klubbmedlemmar erhålla rabatt.

DRESSYRHALS BAND av förnicklad ståltråd, lätt ställbart i olika
längder. Priskontrollerad, kronor 3:25.

Tengers hundbröd

Dogsfood Hundkonserver

Emaljerade matkoppar.

VIDFORSS

Hamngatan 26
Tel. 23 53 75

Götgatan 24
Tel. 43 31 18

Stockholm.

Glimtar från SBK:s årsstämma

Söndagen den 18 mars 1945 klockan 10,30 samlades Svenska Brukshundklubbens befullmäktigade ombud till årsstämma i Stockholmshögerns samlings-sal i nr 9 Karduanmakaregatan. Stämman öppnades av ordföranden, direktör S. Rosengren, som hälsade ombuden välkomna och uttalade sin glädje över att så pass många hörsammat kallelsen, vilket, som han sade, bådade gott för framtiden. Ombuden — ett fyrtiotal — representerade klubbens så gott som samtliga lokalavdelningar.

Efter inledningsanförandet, överlämnade ordföranden ordet till kapten Lagercrantz, som därefter höll ett medryckande, intressant och livligt uppskattat föredrag i kåserande form om landets beredskapshundar och därmed sammanhängande spörsmål.

Kapten Lagercrantz framhöll särskilt hurusom förståelsen för hundens användbarhet inom olika områden i den militära tjänsten alltmer vunnit terräng.

På arméchefens uppdrag har kapten Lagercrantz i och för bevakningstjänstens ordnande besökt de flesta av landets regementen, kårer och försvarsområden och därvid fått ytterligare bestyrkt, att den kanske till att börja med negativa inställningen till vakt- och bevakningshundarnas utnyttjande nästan helt försvunnit.

I samband härmed underströk L. särskilt vikten av ett förtroendefullt samarbete mellan tjänstehundofficerarna samt övriga militärer, som ha med de inkallade hundarna att göra, och allmänheten. I stort sett har, fortsatte L., också denna kontakt varit god och på vissa håll *mycket* god.

Kapten L., som, såsom förut nämnts, har i uppdrag att ordna med hundbevakningstjänsten, framöll, att även på detta område har Svenska Brukshundklubben en stor uppgift att fylla. S. B. K. bör upplysa och för sina medlemmar göra klart, hur det hela verkar. Tjänstehundofficern å sin sida skall lära soldaten

förstå huru en hund reagerar och hur den skall skötas etc.

Vakttjänsten är ju som bekant mycket krävande och fordrar av soldaten en spänd uppmärksamhet, som givetvis tröttnar. Om en vaktpost tilldelas en hund, som är rätt utbildad och som sådan hör och ser upp på allt, så inger detta soldaten en trygghetskänsla, och han känner sig ej heller så ensam, ty hunden är alltid en sällskaplig och trogen kamrat.

Hr L. betonade att Brukshundklubbens lokala representanter ha varit till utomordentlig nytta, och han begagnade sig också av tillfället att till dessa framföra ett uppriktigt tack för det goda stöd de varit vid den nya hundorganisationens genomförande. — Även pressens representanter ha, vilket även är nödvändigt, om resultatet skall bli 100 % gott, så gott som undantagslöst ställt sig mycket välvilligt till saken, en omständighet, som med tillfredsställelse konstaterats.

Kapten L. framförde vidare bl. a. några synpunkter rörande uttagning av hundar för beredskapstjänst. Det gäller, sade hr L., att placera rätt hund på rätt plats. Sålunda måste hänsyn tagas till hundens hårbeklädnad, så att man ej under den kalla årstiden skickar t. ex. en korthårig dobermannpinscher upp till det nordliga Sverige, som bör reserveras för de mera härdiga schäferhundarna. Däremot är det lämpligt att använda dobermannpinschern och boxern under den varma årstiden.

Med en viss glimt i ögat, berättade hr L. om hur en del hundägare i sin missriktade djurvänlighet vid inkallelsen medsände hunden behandlingsföreskrifter. — En hundägare t. ex. anhöll om att hans hund placerades så nära hemmet som möjligt, därför att han var van vid att dagligen få två gräddbakelser, som ägaren så gärna ville överlämna. En annan återigen skickade med en stor påse pepparkakor, som enligt recept skulle tilldelas hunden, vid risk att denna eljest skulle vantrivas. (Ja, sådana äro vi hundägare, dock inte alla, som tur är.)

Slutligen talade hr L. om att resultatet från Ahv första verksamhetsår — cirka

Schäferhunden Ami av Trebergsklippan 1442 TT, broder till Ido av Trebergsklippan, står till avelstjänst för lämpliga tikar. Pristagare i segrarklass vid SKKS utställning i Malmö 1944. Avgift 100:— kr.

Fröken *ASTRID UEBEL*, Trädgårdsgatan 19, *ALINGSÅS*. Tel. 10 81.

två år — har varit, att staten inbesparat 10—12 millioner kronor; en rätt så nått summa!

Kapten Lagercrantz föredrag avtackades med kraftiga och ihållande applåder.

Härefter överlämnades ordet till konsulent Sven Sixensson, som på ett lätt och lekande sätt framlade sina synpunkter angående landets vallhundproblem. Av hr Sixenssons föredrag framgick, att landets fåraherdar ha det rätt så besvärligt i sin yrkesutövning. Förståelsen för landets fåraavel är heller inte sådan den förtjänar. Ty det är ett ofrånkomligt faktum, att fårskötseln, särskilt i tider som dessa, är av en vital betydelse för landets försörjning, både ifråga om mat och kläder. Det goda ylletyget kan inte komma till utan ull.

Vi få väl hoppas, att svenska folket får upp ögonen för saken till gagn för alla parter.

Våra fåraherdar ha som regel inte samma inställning till hundproblemet som övriga brukshundsmänniskor. Appellen, som enligt vårt förmenande är A och O, då det gäller att hålla hund, ligger som regel inte för fåraherdens röst. Men även på detta område torde det nog inom en snar framtid bli ändring.

Slutligen höll professorskan Tofsy von Post ett livligt uppskattat inledningsanförande till den därpå följande diskussionen rörande lokalavdelningarnas arbete. Talarinnan framhöll vikten av att inom varje liten avdelning enighet och arbetsvilja råder. Utan ett gott samarbete är

SCHÄFERHUNDEN KALI AV ÅSABO, 37 SS, e. Champ. Nestor v. d. Natternburg, 860 RR, u. Champ. Ziba av Trebergsklippan, 679 PP, som har en prima brukshundskaraktär, står till avelstjänst.

Hänvändelse till Herr **GUNNAR ATTEBY**, *Alstervägen 29*, **ÅKESHOV**. — Tel. 25 50 31.

Schäfervalpar f. d. 17/3 1945, e. Ch. Säterjäntans Negus 140 NN, u. Polly av Åsabo 2358 TT.

KENNEL AV ULVENKLO. Köman **E. PERNESKOG**, *Kågevägen 23*. Tel. 114 55. **SKELLEFTEÅ**.

det inte möjligt att komma någonstans inom vår rörelse.

Efter anförandet följde en livlig diskussion, vari ett flertal inlägg av mycket positivt värde gjordes.

Efter diskussionen fortsatte mötesförhandlingarna, som voro präglade av lugn och ordning utan några som helst meningsskiljaktigheter.

Vi äro övertygade, att ombuden skildes åt fullt nöjda med sin dag.

Tävlingsmärken

Verkställande utskottet har beslutat att tävlingsmärken enligt bestämmelserna i häfte 2 av "Brukshunden" skall kunna tilldelas äldre förare efter anmälan. För tiden före år 1944 kan hänsyn emellertid ej tagas till träningstävlingar. Den som önskar märke skall anhålla härom hos centralstyrelsen och lämna uppgifter om samtliga prov vederbörande deltagit i och med vilket resultat. För tiden efter den 1 jan. 1944 skall förteckningen vara vitsordad av vederbörande lokalavdelning. Ansökan om märke skall för att tiden före den 1 januari 1944 skall medräknas vara inlämnad senast den 1 september 1945. Efter nämnda datum beställas märkena, vilka beräknas kunna tillhandahållas i början av hösten. Priset blir klubbens självkostnad.

Bedömning av Schäferhundar

För Brukshunden av Sigfr. Sund

III.

Nackdelar med för små eller för stora hundar.

En hund, som är betydligt under medelstorlek, kan visst vara typisk och välbyggd, men är då antingen för lätt eller också för satt och klumpig med för korta (låga) ben, vilket gör, att han blir osmidig och mindre uthållig.

Samma är förhållandet med de för stora hundarna. Den tilltagande kroppstorleken har ett stort inflytande på hundarnas rörlighet. Ju större hunden är, desto mer muskler fordras för att täcka benstommen. Genom denna mervikt förlorar hunden i spänst och rörelserna hindras, särskilt vid tvära vändningar, plötsliga halter och hopp över hinder o. s. v. Den höga kroppsvikten utövar dessutom ett starkt tryck på benstommen samt frestar senor och band.

För stora hundar äro inte önskvärda för avelsändamål.

Om den för stora hunden är harmoniskt (proportionerligt) byggd, måste också benstommens grovlek och kraft motsvara kroppstorleken. Härigenom skapas dödvikt, som gör hunden tung samt hämmar hans uthållighet och rörelse. Förutom benstommens vikt tillkommer även pälsens. Denna övervikt frestar också vid hård prestation, såsom förut nämnts, senor och band, särskilt på frambenen, som då faller (stupar) tungt framåt.

Sådana hundar nöta snart ut sig, om de äro energiska, men oftast äro de slöa och lata samt i det närmaste odugliga som brukshundar.

Ibland beror storleken på någon oregelbundenhet i byggnaden, t. ex. fram hög och tung och baktill hyena- (schakal-) aktigt fallande. Bakbenens kraft motsvarar då ofta inte frambenens.

Beror hundens överstorlek på högbenthet, så blir också arbetsprestationerna försämrade, ty vinklarna äro då som

regel dåliga och framåtrörelserna bundna, enär påskjutningen är otillräcklig.

Bröstet på dessa storkliknande djur, som oftast ha för klen benstomme, är som regel bristfälligt utvecklat, och de äro i allmänhet för korta (kvadratiska). Dessa hundar falla utanför rasbilden, de kunna visserligen förefalla vackra, men äro inga schäferhundar. Den mest ändamålsenligt byggda hunden är den vackraste.

De för stora, tunga och särskilt de högbenta hundarna bedömas ogynnsamt och böra inte användas till avel. Samma gäller även de för stora tikarna, som antingen äro hanhundsliknande, högbenta eller bröstlösa (= dåligt utvecklat bröst). Dessa djur nedärva också hårdnackat nämnda byggnadsfel.

Tack vare sina långa ben kunna de se bestickande ut och förefalla ha vägvinnande rörelser och lura därigenom nybörjaren. I verkligheten är steget till följd av stela och för stora skulderledsvinklar kort och trippande. Vidare är blott underarmen lång och den för ett långt steg nödvändiga långa överarmen kort. Följden blir, att även baksteget måste vara kort och sprättande, ty eljest skulle hunden trampa sig själv på frambenen.

Forts.

Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund

Köp cykeln hos **Axel Heggren**

Skänegatan 87 - Tel. 41 27 92, 42 26 04

FRÅN LOKALA VDELNINGARNA

Stockholmsavdelningen

Kamrer Sven Jansson har utträtt som delägare ur Kennel Säterjantan, men fortsätter med uppfödning av schäferhundar under nyantaget kennelnamn. Hundar mottagas för dressyr och inackordering. Kennelns adress blir alltjämt Kragssäters gård, Byle, Täby, telefon Täby 190. Kenneln förfogar över följande avelstikar: Champion Säterjantans Fanja, SKKS 302 RR, Säterjantans Schicksal, SKKS 446 VV, Säterjantans Rot Köpfchen SKKS 5118 UU, Säterjantans Passadena, SKKS 4455 UU, och Kungsbackens Zazza, SKKS 2871 UU.

Rottweil. Champ. Ols Buster, 735 PP, äg. Herr Gösta Olsson, parades den 4 och 5 febr. 1945 med Bamsy, äg. A. Schörs, Bromsten, telefon 28 29 88.

Rottweil. Champ. Ols Buster, 735 PP, äg. Herr Gösta Olsson, parades den 12 och 13 febr. 1945 med Mästerhems Ranja, äg. Polisman Ernst Mårtensson, Norrköping, tel. 202 85.

Rottweilern Champion Ols Buster, SKKS 735 PP, parades den 30/3 1945 med Sessan, SKKS 2658 TT, ägare Herr Gustav Andersson, Solbacken, Skällebräcke, *Kungälv*.

Herr Oskar Adolfsson, Karlbergsvägen 54, Stockholm, Vägmästare Nils Löwenborg, Tidaholmsvägen 38, Hammarbyhöjden, Revisor Gösta Holmén, Asea, Västerås, och Herr G. B. Gustavsson, Mariehällsvägen 19, Sundbyberg, ha avlagt godkända aspirantprov, och av S. K. K. godkänts som prisdömare för skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar.

En sportsöndag i Helenelund

Söndagen den 8 april var en rekorddag i SBK:s historia. Ute vid Helenelund, Stockholmsavdelningens sportstuga, hade samlats inte mindre än 48 personer, som med sina hundar deltog i en träningsävling och avlade anlagsprov.

Tjugofyra hundar klarade anlagsprovet. Inte en enda av dem var på något sätt undermålig. Provet verkställdes i tävlingsform tillsammans med förare, som anmält sig för tävling i appellklassen.

Det bådär verkligen gott för framtiden. Nu kan man inte klaga på intresset. Om alla dessa nu godkända hundar fortsätta på tävlingsbanan, så torde nog utrymmet där bli ganska ansträngt. Men är sämjan god så är utrymmet stort, säger ju ett gammalt ordspråk.

Bland de sålunda godkända hundarna funnos representanter för alla sex brukshundsraserna. Bland dem fanns även en collie, som tydligen och då tack vare sin energiska mattes insatser, har stora möjligheter att gå långt på hundsportens område.

Det var verkligen glädjande att se hurusom alla deltagare visade ett brinnande intresse för saken. De voro påpassliga, vilket underlättade tävlingen i stor grad.

Här nedan återges nu resultatet:

Anlagsprov.

Ranja, 2892 TT, sch. 291 p., äg. hr Gösta Wilhelmsson, Sthlm; *Sidar*, 1142 UU, sch. 274 p., äg. hr Gösta Nordeman, Södertälje; *Raj*, 601 TT, rottw. 270 p., äg. hr Oskar Persson, Sthlm; *Ricki*, 2893 TT, sch. 267 p., äg. hr Klaes Tellberg; *Märviils Moment*, 804 UU, rottw., 260 p., äg. fru Inga Haby, Norrviken; *Vängens Tony*, 1173 TT, doberm., 253 p., äg. hr Erik Nilsson, Sthlm; *Roy av Norberga*, 1863 RR, doberm., 253 p., äg. fru Margit Westling, Sthlm; *Lorry*, collie, 250 p., äg. fru Karin Ledin, Sthlm; *Larry av Lobo*, 791 UU, sch., 249 p., äg. hr Olof Sjöberg, Sthlm; *Zacco av Norberga*, 133 VV, doberm., 246 p., äg. hr Martin Westling, Sthlm; *Prince Rio*, NKKS 169 L, doberm., 241 p.; äg. Skräddarmästare Gunnar Svensson, Nacka; *Tanja*, 1143 UU, sch. 243 p., äg. hr Bror Schill, Sthlm; *Zenta*, 1144 UU, sch. 236 p., äg. hr Sven Nordeman, Södertälje; *Ulf av Fenrisulven*, 2319 TT, sch. 236 p., äg. hr Nils Löwenborg, Sthlm; *Zuzanne av Norberga*, 1695 TT, doberm., 217 p., äg. fru Astrid Källberg, Sthlm; *Rex*, 1341 TT, doberm., 201 p., äg. hr Alex Zakrisson, Sthlm; *Marja*, 745 UU, sch. 194 p., äg. hr Cari Nygren, Södertälje; *Kara av Fenrisulven*, sch.,

182 p., äg. fru Greta Nilsson, Sthlm; *Säterjantans Ondra*, 5122 UU, sch., 180 p., äg. hr E. Öhrn, Sthlm.

Utom tävlan: *Pan*, 1198 UU, ries., äg. hr G. Almqvist; *Jack*, 1831 UU, rottw., äg. fröken Astrid Samuelsson samt *Pompe*, 155 TT, boxer, äg. ing. Stig Perslow. Samtliga ovannämnda blevo godkända.

Appelltävling.

1. *Dennis*, 1998 UU, sch., 235 p., äg. hr Willh. Bommelin; 2. *Rikomps Rick*, 3487 TT, boxer, 232 p., äg. fru Ester Olsson; 3. *Chip*, 1988 UU, sch., 209 p. och 4. *Cora av Asea*, 1817 TT, ries., 208 p., äg. fröken Margit Theorell.

Skyddshundar.

Nybörjarklass: 1. *Boy*, sch., 417 p., äg. hr E. Sundlöf; 2. *Schaggy av Ringön*, air. 390 p., äg. disp. S. O. Lindgren, förare hr Gunnar Olsson. Högre klass: *champ. Jeff av Wennberga*, rottw. 623 p., äg. hr Helge Nyberg; 2. *Kay*, sch., 476 p., äg. hr Eric Johansson, förare Gösta Wilhelmsson. Segrarklass: 1. *Treua*, rottw. 710 p., äg. hr Georg Pettersson; 2. *ch. Ols Buster*, rottw., 707 p., äg. hr Gösta Olsson, 3. *Roy av Wennberga*, rottw., 663 p., äg. hr Eric Bennvik; 4. *Charlas Excelsior*, sch., 529 p., äg. fröken Ann-Marie Karlsson, förare hr Frans Karlsson.

Spårhundar.

Nybörjarklass: 1. *ch. Solåkers King*, sch. 380 p., äg. hr Knut Törnkvist; 2. *Boy av Fenrisulven*, sch. 345 p., äg. hr Harry Karlsson; 3. *Lottie*, doberm., 275 p., äg. fröken Inga Erixon; 4. *Rita*, rottw., 268 p., äg. fröken Elsa Strömberg; 5. *Raja*, sch., 265 p., äg. hr John Waldna. Högre klass: 1. *Silva*, sch., 493 p., äg. B. Hansson.

Sjukvårdshundar.

Nybörjarklass: 1. *King*, doberm., 328 p., äg. hr Johansson. Segrarklass: 1. *ch. Törnevallens Lottie*, doberm. 379 p., äg. hr Axel Svensson.

Rapporthundar.

Nybörjarklass: 1. *Ulvus von Marjaniemi*, sch., 376 p., äg. fröken A. G. Sellman; 2. *Don*, sch., 343 p., äg. hr Myrén; 3. *Core av Barrsäter*, sch., 318 p., äg. fru Brita Rosengren-Purkhold; 4. *Bessie*, sch., 310 p., äg. hr Norrby. Segrarklass: 1. *ch. Aia*, sch., 475 p., äg. hr M. Svensson; 2. *Prince*, ries., 471 p., äg. hr Isidor Karlsson.

Funktionärer vid vartävlingarna

Den 29 april 1945 Spår- och rapporthundstävling i Helenelund.

Fullmäktig: Herr Oscar Björklund.

Funktionärer i spårhundsgrupp.

Tävlingsledare: Herr G. B. Gustavsson, prisdomare: Herrar Widlund, Hellgren och Fylking.

Tävlas om Harry Karlssons vandringspris.

Funktionärer i rapporthundsgrupp:

Tävlingsledare: Herr Sigfr. Sund, prisdomare: Herrar Rosell, Guldbrandson och Olsson.

Den 6 maj 1945 Skydds- och sjukvårdhundstävling i Helenelund.

Fullmäktig: Herr S. Hydén.

Funktionärer i skyddshundsgrupp:

Tävlingsledare: Herr Anton Angmar, prisdomare: Herrar Guldbrandson, Berneck och Ekstedt.

Funktionärer i sjukvårdshundsgrupp:

Tävlingsledare: Herr Nils Lövenborg, prisdomare: Herrar Sund, Hellgren och Friberg.

Anmälan om deltagande i tävlingarna skall ovillkorligen göras skriftligen å blankett (som rekv. från exp.) senast tre dagar före resp. tävling. Startavgiften bör insättas å avdelningens girokonto 158283.

Startavgifter: nybörjarklass kr. 8:—, högre klass kr. 10:— samt segrarklass kr. 12:—.

Deltagare i tävlingen skola inställa sig vid Sportstugan i och för veterinärbesiktning senast klockan 8,30. Tåg avgår från Stockholms C. klockan 7,58.

Tävlingsledare åligger att ombesörja anskaffning av erforderligt antal medhjälpare samt nödig träningsmateriel. Vidare bör han noggrant förbereda tävlingen, så inga förseningar behöva förekomma.

Dobermann- och Rottweilersektionens kvällstävling

Lördagen den 10 mars hade Dobermann- och Rottweilersektionerna anordnat appelltävling vid Helenelund. Sju dobermannpinscher och 5 rottweiler startade. Det tävlades dels individuellt och dels i lag. Rättvisa skipades av herr J. Widlund och Gustav Gustavsson, tävlingsledare var A. Angmar. Det var duktigt gjort av den sympatiska och livaktiga dobermannsektionen, att i motsats till rottweilersektionens mera rutinerade hundar och förare, bjuda en så god kamp. In-tresset för tävlingen var stort, drygt femtiotalet personer hade infunnit sig.

Efter tävlingen vidtog det mer roliga inslaget i sportstugan. En liten scen hade anbringats framför kaminen och där fick man en livfull föreställning om skögsarbetarnas vedermödor, då Birger Groth med sin välljudande stäm-ma, ackompanjerad av dragspel, sjöng "helgdagskväll i timmerkojan". När sedan Europamästaren Stefan Dahlén spelade Champagnegalopp och Seckajärvi polska, ville jublet aldrig taga slut. Kvällen fortsattes sedan omväxlande med dansmusik av ett utmärkt danskapell, samt Stefan Dahlén och för allsången svarade sångaren Birger Groth. Alltnog, stämningen var den bästa tänkbara och önskemål framställdes, att dessa Dobermann- och Rottweilersektionernas tillställningar skulle bli traditionella.

Vid en paus under kvällen förrättades pris-utdelning, varje tävlande fick ett pris, och då visades den verkliga sportmannaandan (rena propa-gandan), sa-sa-sa bra-bra-bra brusade mot pristagarna, märkvärdigt att taket höll.

Här nedan prislistan.

1) Champion Buster, rottweiler, för. Gösta Olsson, 113 p.; 2) Roy, rottweiler, för. Sten Bennvik, 102 p.; 3) Champion Loo, dobermann, för. Tauve Andersson, 100 p.; 4) Champion Rudi, dobermann, för. Axel Svensson, 98 p.; 5) Matansa, rottweiler, för. Gustav Olsson, 93 p.; 6) Troya, rottweiler, för. Georg Pettersson, 91 p.; 7) Tonny, dobermann, för. Erik Nilsson, 89 p.; 8) Roxy, dobermann, för. M. Westling, 80 p.; 9) Rita, rottweiler, för. fröken Strömberg, 78 p.; 10) King, dobermann, för. herr Johansson, 63 p.; 11) Lasse, dobermann, för. K. J. Orhem, 61 p.; 12) Kent, dobermann, för. L. Alm, 49 p.

Lagtävlingen vanns av rottweilersektionen med 477 poäng, dobermannsektionen erhöll 402 poäng.

A—r.

Resultat från träningstävlingen i Helenelund den 11 mars 1945

Anlagsprov. Cora, sch., 286 p., äg. hr K. G. Bylow, Don, 2888 TT, sch. 273 p., äg. hr Curt Myrén, Dolly II, 4366 UU, box., 215 p., äg. fru Inez Engström, Cuna, 1991 UU, sch., 225 p., äg. polisman Tage Persson, Cecar (Tjapppe) av Nittahli, 844 UU, 190 p., äg. fru Dagmar Hübinette, Shipp, sch., 188 p., äg. hr P. R. Lundberg, Dennis, 1989 UU, 178 p., äg. hr W. Bommelin, Aia II, sch., 150 p., äg. fröken Maud Comstedt. Proven, som alla godkändes, gingo i tävlingsform.

Appellklass. 1. Ulvus von Marjanemi, sch., 264 p., äg. fröken A. G. Sellman; 2. Chore av Barrsäter, sch., 249 p., äg. fru Brita Rosengren-Purkhold.

Skyddshundar. Nybörjarklass. 1. Boy, sch., 425 p., äg. hr Eric Sundlöf. Segrarklass. 1. Treua, rottw., 702 p., äg. hr G. Pettersson; 2. Charlas Excelsior, sch., 546 p., äg. fröken Ann-Marie Karlsson, förare hr Frans Karlsson.

Spårhundar. Nybörjarklass: 1. Raja, sch. 359 p., äg. hr J. Waldna; 2. Rita, rottw., 258 p., äg. fröken Elsa Strömberg. Högre klass: 1. Silva, sch., 400 p., äg. B. Hansson.

Rapporthundar. Segrarklass .1. Prince Noir, ries, 497 p., äg. hr Isidor Karlsson.

Sjukvårdshundar. Nybörjarklass: Kent, doberm. 225 p., äg. hr Lennart Alm. Segrarklass: 1. Loo, doberm. 417 p., äg. hr Tauve Andersson; 2. King, doberm., 338 p., äg. hr G. Johansson.

Årets tävlingar och bruksprov

29/4 i Stockholm för spår- och rapporthundar (Helenelund).

6/5 i Stockholm för skydds- och sjukvårdshundar (Helenelund).

10/5 i trakterna av Göteborg.

13/5 i Uppsala för samtliga 4 grupper.

31/7 å Olivehult, vallhundsprov i samarbete med Fåravelsföreningen.

Årets utställningar

15/7 i Varberg.

16/9 i Stockholm.

23/9 i Malmö.

SBK:s officiella draghundstävling

Segrarinnan fröken
Anna-Lisa Johansson.

Herr M. Svensson
med ch. Aia.

Fröken A. G. Sellman (8)
och Fru Brita Rosengren-
Purkhold (11).

SBK:s officiella draghundstävling under Stockholmsavdelningens regi i Helenelund söndagen den 4 mars 1945 var mycket lyckad. Föret var det bästa tänkbara. Banan väl och sakkunnigt lagd, lagom svår. Herr Melvin Svensson, gammal sportsman, vet hur det skall vara, och det var han, som lagt banan, som var en mil.

I tävlingen startade 16 ekipage, därav fem damer, som alla gjorde goda tider. Segrarinna i damklassen blev den manhaftiga Anna-Lisa Johansson, Bromma-Lövö hv, med schäfern Kim, 2073 RR. Tiden blev så god som 1,10,15. Som tvåa placerade sig Fru Gerd Hydén med rottweilern Champ. Tell v. d. Hackerbrücke, 2766 PP, på tiden 1,16,22. Trea blev Fru Brita Rosengren-Purkhold med schäfertiken Chore av Barrsäter, tid 1,17,28. På fjärde plats kom Fröken A.-G. Sellman med schäfern Ulvus v. Marjaniemi, som startade med att tolka matte. Efter diverse sönderkörningar (man skall ha don efter "person") körde Ulvus i mål på tiden 1,29,36. Siste "man" på skansen blev Fröken Margareta Rosengren, som körde schäfern Epp Leiptson av Rekola, äg. Fru Ruth Huber, på tiden 1,52,35.

I klass A, 10 km., segrade Herr Gunnar Norrby med schäfertiken Kickan, arméhund, på 0,55,40. Tvåa blev Herr Erik Nilsson, Uppsala, med schäfertiken Lonny, 2630 TT, även han på utmärkt tid 0,58,40. Klass B, 20 km. (de tävlande körde 30 km., tiden angiven inom ()). Segrare Herr Stig Perslow med boxern Borgnäs Pompe, 155 TT, 2,01,50 (3,11,30 dagens näst bästa tid). Här må med tillfredsställelse antecknas, att det var en prima hund denna boxer, som även var

vacker att se på. Undrar hur det gått, om husse haft mera ork...? Som tvåa placerade sig Herr David Forsell med colliehunden Götaholms Tarzan, 1924 SS på tiden 2,09,50 (3,36,40). Kom se'n och påstå, att en collie inte duger till draghund.

Klass C 2, 30 km.: Segrare Herr M. Svensson med champ. och rikssegrarinnan Aia, 1055 RR, schäfer, 3,03,35; 2) Herr Stig Perslow, förut omnämnd; 3) Herr Per Arvidsson med Champion Solåkers Pajas, 1605 PP, schäfer, 3,12,35; 4) Herr Curt Myrén med Don, 2888 TT, schäfer, 3,16,55; 5) Herr Arne Atteby med Kali av Åsabo, 37 SS, schäfer, ägare Gunnar Atteby, 3,19,45; 6) Herr B. Hansson med Silva, 931 RR, schäfer, äg. Fru Britta Hansson, 3,22,15. Silvas doningar gingo sönder, varför åtskilliga minuter förlorades; 7) Herr David Forsell, förut nämnd, samt 8) Herr Ragnar Svedenblad med Tello, schäfer, 3,39,55.

Den allmänna meningen var, att tävlingen var till alla delar mycket lyckad. Det vill synas som om vi till ett annat år, om föret blir gott, måste gå in för denna hundsportgren på allvar. Järvafälten äro synnerligen lämpliga för ändamålet. Här kan man lägga en bana, som inte är allt för krävande för hundarna, som givetvis inte böra bli utsatta för djurplågeri.

Som prisdomare fungerade herrar Hellgren, Guldbrandson och undertecknad. Tävlingsledare var herr Gunnar Ekstedt.

Till alla och envar, som på ett eller annat sätt bidrog att göra tävlingen så lyckad, framför ledningen sitt förbindligaste tack.

Sigfr. Sund.

Föreskrifter angående hundar i Malmö

Med ändring av sin den 20 oktober 1943 utfärdade kungörelse angående föreskrifter för ägare eller innehavare av hund i Malmö har magistraten förordnat som följer.

1. Hund får icke medföras eller vistas:

- a) å allmän lekplats,
- b) å torg eller annan allmän saluplats, då handel pågår eller handelsvaror äro där uppställda,
- c) å de åt allmänheten upplåtna avgiftsfria badställena under tiden från och med den 1 juni till och med den 31 augusti.

2. Hund får icke löpa lös:

- a) å kyrkogård eller plantering omkring kyrka.
- b) å de gatudelar eller öppna platser, som gränsa till torg eller annan allmän saluplats, då handel pågår eller handelsvaror äro där uppställda,
- c) i Kung Oscars Park, Slottsparken, Pildammsparken, Magistratsparken och Rörsjöparken samt i planteringarna å Stortorget och Gustaf Adolfs torg, vid Centralstationen och Stådstatern ävensom i Södra Promenaden under tiden från och med den 1 april till och med den 15 oktober.

3. Mellan kl. 11 på aftonen och kl. 6 på morgonen får hund vara lös å allmän plats allenast om den åtföljer ägare eller vårdare.

4. Hund, som lös uppehåller sig å allmän plats, skall vara försedd med halsband, varå uppgift om ägaren är tydligt och varaktigt anbragt.

5. Tik må under dess löptid icke onödigtvis och ej annorledes än i band vistas utomhus.

6. Vistas hund ute å allmän plats i strid mot ovannämnda föreskrifter må den, därest ägare eller vårdare icke omedelbart tillstådeskommer, kunna genom poliskammarens försorg upptagas samt efter tre dagars förlopp dödas, såvida icke ägaren dessförinnan avhämtar hunden och erlägger ersättning för dess vårdande.

7. Angående förbud för hund att vistas i livsmedelsbutiker med flera lokaler är särskilt stadgat.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 april 1945.

I lag om tillsyn över hundar den 30 juni 1943 (nr 439), vilken trätt i kraft den 1 juli 1943, finns i 2 och 3 §§ bestämmelser om ilska hundar.

Malmö rådhus den 21 mars 1945.

Magistraten.

Draghundsporten vinner terräng

Föreningen Västerås hemvärnshundars stora draghundstävling vid Vallby söndagen den 18 febr., var den största som hittills hållits i Mellansverige. 42 vältränade draghundar ställde upp, och enligt experternas utlåtande kunde prestationerna betraktas som synnerligen goda, vilket ytterligare underströks av chefen för hunddetaljen vid P 3 i Strängnäs, som var begestrad över tävlingen i sin helhet. Han blev särskilt överraskad av att finna en så god kontakt mellan förare och hundar, vilket bevisar att det intresse som för närvarande förefinnes för draghundsporten i vår stad icke varit resultatlöst.

Söndagens tävlingar inleddes med invägning av lasten som i genomsnitt utgjorde c:a 30 kg. per hund, varefter gemensamt korum under pastor Simon Forshem hölls under stor anslutning av åskådare, som begivit sig ut till tävlingsplatsen.

Klockan 10 gick första starten och tävlingen gick raskt undan i polisman Mårtenssons regi. Samtliga tävlande voro nöjda med sin dag och uttalade ett önskemål att västeråsarna skulie göra denna tävling till en årligen återkommande draghundsfest icke blott för Mellansverige utan för hela landet.

Prislistan:

Seniorer: 1) Master, för. N. Okelberg, Västerås hemvärn, 1,14,59; 2) Pajas, P. Arvidsson, Stockholm, 1,20,45; 3) Jim, B. Samuelsson, Stockholm, 1,22,10; 4) Tjang, Arne Johansson, Västerås hemvärn, 1,22,25; 5) China, G. Svensson, S. B. K., Västerås, 1,24,38; 6) Lord, Erik Clefberg, Västerås hemvärn, 1,24,52.

Juniorer: 1) Ray, för. John Pettersson, S. B. K., Västerås, 41,17; 2) Zenta, H. Nilsson, Västerås hemvärn, 42,18; 3) Boefi, C. Å. Hultgren, SBK, Västerås, 42,25; 4) Strongheart, Lennart Björklund, Västerås hemvärn, 45,18; 5) Gehj, B. Bengtsson, SBK, Västerås, 47,30; 6) Sambo, Lars Eriksson, Västerås hemvärn, 49,15.

Oldboys: 1) Zenta, för. O. G. Haglund, Västerås hemvärn, 51,01; 2) Tarzan, M. Andersson, Västerås hemvärn, 55,43; 3) Bonzo, M. Holst, Västerås hemvärn, 1,00,17; 4) King, A. Lindkvist, Västerås hemvärn, 1,00,23.

Damer: 1) Ria, för. Elsa Matsson, Västerås hemvärn, 53,11; 2) Zama, Ann-Marie Johansson, Västerås hemvärn, 54,22; 3) Kim, Anna-Lisa Johansson, Stockholm, 1,01,28; 4) Ritz, Svea Edwards, Köpings hemvärn, 1,16,53; 5) Ingrid Skog, 1,20,36.

Gotlandsavdelningen

Det är inte blott fastlandsborna som äro livaktiga, utan även våra medlemmar i den så gott som nystartade avdelningen på Gotland hålla sig framme så gott sig göra låter. De ha visserligen inte samma möjligheter som t. ex. stockholmarna med sin stora erfarenhet på hithörande område. Vi få emellertid hoppas, att militärerna på ön hjälpa till med att få fart på det hela.

Avdelningens sekreterare, herr Edholm, har sänt oss några fakta. För någon tid sedan startades en appelldressyrkurs med 25 deltagare, vilket bådar gott för framtiden. Dessa kurser kunna inte nog värderas. Ingen hundägare skulle få hålla hund med mindre vederbörande genomgått en dylik kurs. Få se om kursdeltagarna hålla ut till gagn för sig själva och sina fyrfota vänner.

Den 4 mars var anordnad en draghundstävling, som gällde klubbmästerskapet (bra påhittat). Banan mätte 5 km. Prislistan fick följande utseende: Segrare och klubbmästare Dempsey, förare D. Edholm, 00,18,13; 2) Nalle, förare J. Ahlkvist, 00,20,16; 3) Barry, förare G. Johansson, 00,20,29; 4) Dick, förare S. Stjärnkvist, 00,20,57. I militärklassen segrade Hej, förare E. Bengtsson, 00,19,56, med Bella, förare V. Söderberg, på andra plats 00,22,18.

Vi gratulera de goda gotlänningarna för deras insats och uttala den förhoppningen, att de i fortsättningen skola låta tala om sig.

Red.

Nyköpingsavdelningen

Den sist bildade lokalavdelningen av SBK, Nyköpingsavdelningen, har avhållit sitt första årsmöte. Styrelsen för innevarande år valdes och fick följande sammansättning: köpman K.-G. Kanderup, ordf., försäkringsinspektör Einar Blomberg, sekr., sergeant O. Gustavsson, skattmästare, herr Sture Gunnarsson, v. ordf., ledamöter utan särskild funktion fru Maja Blomberg och fröken Ahlgren; suppleanter herrar Roland Karlsson och Gunnar Johansson; revisorer herrar Sander och N. A. Ohlsson.

Vid mötet anmälde sig ytterligare sju nya medlemmar, varför medlemsantalet nu är uppe i 28, en ganska nått siffra för en nystartad klubb i en så pass liten stad som Nyköping, där det

tydligt inte är något att klaga på hundintresset.

Herr Gunnarsson inledde en diskussion om hundens skötsel och uppfostran. På detta inledningsanförande följde en mycket livlig debatt, i vilken så gott som alla närvarande deltog.

Avdelningens dressörer, herr Gunnarsson och Gustavsson, framlade ett förslag till arbetsprogram, som enhälligt godkändes av mötet.

Ännu så länge saknar klubben bestämd övningsplats, men det är meningen, att en sådan skall anskaffas genom ordförandens försorg. Han skall underhandla med stadens fäder om saken.

Vidare kan i detta sammanhang meddelas, att klubbens söndagsövningar äro mycket livligt besökta. Det är alltid ett 15—20-tal hundar med mattar och hussar närvarande, och redan nu kan goda resultat skönjas. Det är stor skillnad på Nyköpingshundarna nu och innan klubben trädde i verksamhet.

Vi äro pressen tack skyldiga för allt det intresse den ådagalägger för vår sak. Gång efter annan ringa vederbörande redaktörer till avdelningens styrelseledamöter och efterhör arbetets gång och låter sedan små notiser inflyta. Det är lyckligt för oss, att pressen uppmärksammat vår sak, men denna uppmärksamhet förpliktar. Varje hundägare måste också vinnlägga sig om att nu verkligen göra sitt bästa, så att inte deras hundar ställa till något som helst obehag för de goda Nyköpingsborna. Som vi alla vet, så är inte heller pressen sen med att slå ned på hundar och deras ägare i den händelse att någonting "obehagligt" inträffat. Men våra hussammanslutningar äro ju till för att förebygga sådana händelser (Ja, åtminstone har SBK tagit detta som sin uppgift. Red. anm.).

Vi i Nyköping hoppas att snart få återkomma i dessa spalter med nya för hundintresserade angenäma saker och till dess säga vi på återseende.

K.-G. K.-p.

Ja, så skall det låta, och redaktionen hälsar Eder hjärtligt välkomna med små bidrag till vår tidskrift.

—d.

Utställning i Varberg

Mitt i semester- och badsäsongen förlägger SBK en sommarutställning till Varberg, en pärla på västkusten med härliga bad och nästan alltid vackert väder. Det är ett vågat experiment, men vi hoppas på allmän uppskattning av idén

och livligt deltagande. Utställningsplatsen blir den numera uttorkade vallgraven vid fästningen nära badhuset och invid den vackra restauranterparken. Sol- och regnskydd upprättas för hundarna. En uppvisning av brukshundar i arbete kommer att krydda programmet.

SBK:s avdelning i Varberg är framåtsträvande och framgångsrik. Man kan därför vänta sig goda arrangemang och en riklig samling lederspriser.

Prisdomare vid utställningen bli för boxer bokauktionskommisarie Einar Palmgren, för collie köpman Axel Hellgren, för dobermannpinscher, riesenschnauzer och rottweiler sekreterare Sven Hydén och för schäfer kriminalöverkonstapel Sigfrid Sund.

Den oåterkalligen sista anmälningdagen är onsdagen den 27 juni, då handlingarna skola vara SBK:s expedition i Stockholm eller lokalavdelningen i Varberg tillhanda. Vi meddela redan nu, att efteranmälningar från vem det vara månne ej mottagas. Upplysningar på expeditionen om ingivna anmälningar meddelas ej.

Avdelningen i Varberg, adress Fröken Märta Ågren, Borgm. 14, Varberg, har lovat medverka vid anskaffning av hotellrum eller inkvartering av annat slag. (Varbergs folkmängd fördubblas under badsäsongen.) Önskemål härom kunna ingivas snarast och senast den 15 juni. Därefter kan garanti för inkvartering i själva staden ej utlovas.

Gör semesterresa till Varberg och ställ ut hunden. Det blir nytta och nöje. Anmälningssblanketter rekvideras från SBK:s expedition eller Varbergsavdelningen.

Läst i pressen

Vid arméhundgården i Sollefteå har en svårartad valpsjukeepidemi utbrutit. Flera hundar med dålig kropps-konstitution ha dukat under. De flesta ha dock klarat sig, och detta tack vare ett engelskt serum.

*

Enligt Skånska Dagbladet grasserar f. n. en elakartad valpsjuka i Landskronatrakten. I fjor var det värst i Malmö, där den nu emellertid är i avtagande. Länsveterinären på orten har bestämt avrätt från en av SKK planerad utställning i Malmö nästa månad.

*

"Klappad hund bet sjuåring", lyder en rubrik i Stockholms-Tidningen av den 13/4 -45. Några pojkar lekte utanför en affär, där en stor och kraftig rottweiler sprang lös. En sjuårig pojke gick fram till hunden och klappade denna. Av någon anledning har hunden, som enligt allmän utsago är mycket snäll och foglig, blivit irriterad och bitit pojken över näsryggen.

Barn ska inte klappa andras hundar, men hundägaren skall heller inte lämna sin hund utan tillsyn på allmänna platser.

*

Lilla Maria frågar vad det behövs för utbildning för att sköta en hundkennel samt om arbete på en kennel kan ge hennae levebröd.

Svaret blev (givet av St. T:s yrkesråd för unga): Allmänt kan sägas, att yrket i vårt land ej kan anses lönande.

*

SBK:s avdelning i Göteborg har vid ett par tillfällen sökt tillstånd hos länsstyrelsen att få anordna bruksprov, men fått avslag på grund av valpsjuka, som lär förekomma där.

Dobermannpinschersektionen

Onsdagen den 4 april hade dobermannpinschersektionen en sammankomst på rest. Gondolen. Ett stort antal dobermannvänner hade infunnit sig. Överkonstapel Stohm, sektionens ordförande, höll ett intressant och mycket uppskattat anförande angående den nu fastställda standardbeskrivningen över rasen.

Sammanträdet öppnades av hr Orhem, som uttryckte sin glädje över att så många — ett 40-tal — hörsammat kallelsen. Härefter överlämnade han ordet till hr Stohm.

Sedan ett par år tillbaka har SKK beslutat att alla rasbeskrivningar skola omarbetas, sade hr S. Det är meningen att dessa skola bli så överskådliga som möjligt och verkligen ge besked om hur en hund skall se ut. För den oinvidige är det nog ganska svårt att med stöd av rasbeskrivningen exakt avgöra om en viss hund har det eller det felet, eller om han är perfekt i alla avseenden. Emellertid ville hr S. göra en del förtydliganden och han gick därefter in på detaljer i byggnaden samt berörde även i sammanhanget dobermannens karaktär, som är så viktig för alla brukshundar, oavsett ras.

Efter föredraget följde en ganska livlig diskussion som följde av till hr S. framställda frå-

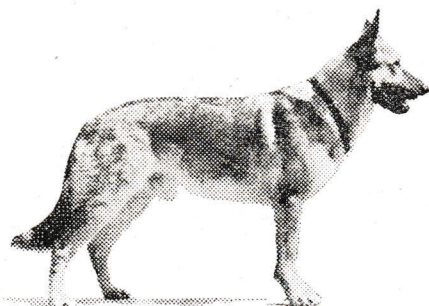
gor. Slutet blev, att de närvarande enade sig om att dobermannvännerna gå in för sin ras på ett efterföljansvärt sätt. Detta gäller icke blott uppfödningen, utan även hundarnas och deras ägares utbildning.

Det förtjänas omnämnas, att dobermannägarna ha ganska svåra problem att brottas med, ty de ha icke så särskilt stor tillgång till lämpliga avelshundar. Rasen är nämligen fåtalig, och det erfordras många goda hundar, om man skall lyckas på ett önskvärt sätt.

Efter sammanträdet samlades gästerna till en supé, som avåts under bästa gemyt. Efteråt var det dans, som trädde till in på småtimmarna, då alla glada och goda skildes åt en erfarenhet rikare.

PS

I presslägningsögonblicket meddelas att en instruktörskurs för biträdande tjänstehundinstruktörer kommer att anordnas i Stockholm den 24/5—3/6. Några få medlemmar i klubben, framför allt från platser som ej tidigare varit representerade, kunna beredas tillfälle deltaga. Anmälan bör föreligga senast den 10/5 hos Svenska Brukshundklubbens expedition med handlingar utvisande vederbörandes lämplighet. Några få stipendier komma att utdelas.

Importerade schäferhunden BILLO VON HANNOVER, SKKS 11 02, MM, SZ 487366, står till avelstjänst. Ägare: Fru Dagny Torén, Uggleviksgatan 9, Stockholm. Tel. 10 20 99.

Champion Ols Buster, 735 PP, som är landets enda utställnings- och bruksprovschamp. (Dubbelch.), står till avelstjänst för passande tikar.

Äg. Herr Gösta Olsson, Ols kennel, Tegnebyväg, 12, ÄNGBY. Tel. 37 17 13.

"STARK"
som bara den

TA

REVUE
sport

ETT ELEGANT YTTRE • ETT GEDIGET INRE

Säljes hos stjärnurmakare

Riesenschnauzern Jacki, SKKS 81 TT, står till avelstjänst. Jacki har Armécertifikat och är fältpolishund. Äg. Herr ELON AHLBERG, STUREBY. Tel. 49 96 26

HUNDÄGARE

Försäkra Edra djur i
**SVENSKA ÖMSESIDIGA
KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.**

Riksbolag. — Stiftat 1906.

Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Starka fonder. Snabb skadereglering.

OBS.! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliva stulna eller eljest försvinna och sedermera ej tillrättakomma. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i Oreberg, tel. Vänersborg 70, eller fr. någon av dess inspektörer eller ombud.

Inspektör i Stockholms län och stad: Herr John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 57 09 54.
Ombud antagas.

Försäkra hundarna

Under tiden 1 februari—31 mars 1945 ha nedanstående personer erhållit full ersättning för hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget, Oreberg:

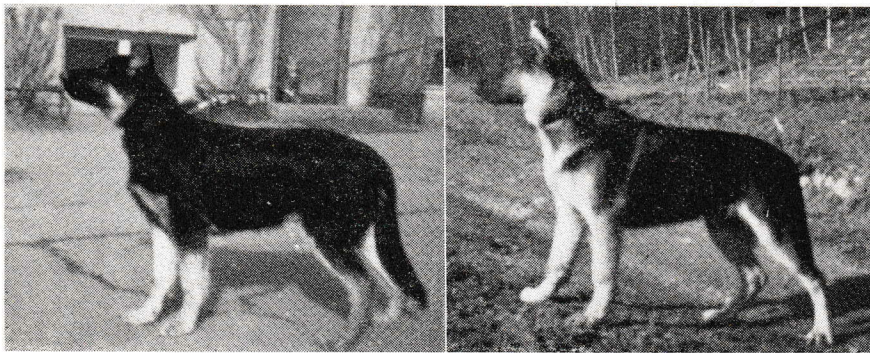
Herr Sven Jansson, Gapungebyn, Dingelvik, smålandsstövare, försvunnen; Fabrikör Täpp Nils Verner Nilsson, Box 263, Malung, schiller, överkörd av tåg; Rörarb. Ernst Johansson, Box

345, Adolfsberg, hamiltonstövare, överkörd av tåg; Lantbr. Otto Olsson, Idehult, Spjutsbygd, stövare, ihjälsparkad av häst; Studerande Gösta Sundby, Oxtorgsgatan 19, Jönköping, schäfer, avlivats på grund av valpsjuka; Slipare John Stenholm, Häradsvägen 39, Huskvarna, gråhund, avlivats på grund av valpsjuka; Lantbr. Leo Karlsson, Linnefors, Ingelsby, hamiltonstövare, försvunnen; Frisör Olof Olofsson, Kyrkbyn, Box 2, Lillhärdal, smålandsstövare, överkörd av bil; Spårvägsman Thorild Prim, Kungsberga 1, Färentuna, airedaletterier, självdöd på grund av öroninflammation; Fräsare Johan Andersson, Box 4472, Karlskoga, hamiltonstövare, självdöd på grund av allmän kramp; Polisman Karl-Ivan Jehrlander, Pilgatan 15, 5 tr., Stockholm, irländsk setter, självdöd på grund av inre förblödning; Herr Ture Lennart Fors, Rantajärvi, Svanstein, obekant ras, överkörd av bil; Lasarettsoverläkare Robert Ivarsson, Strömnäs, Piteå, hamiltonstövare, självdöd på grund av lunginflammation; Rörledningsmontör Per Evert Sundqvist, Enbergsgatan 3, Ljusdal, tax, försvunnen; Lantbr. Karl Svensson, Hårestorp, Kalvsvik, stövare, försvunnen; Åkare Martin Gustafsson, Solgården, Bilstationen, Åkersberga, stövare, avlivats på grund av svulstbildningar; Herr Gustaf Pettersson, Häggebäcken, Vansjö, Krylbo, hamiltonstövare, försvunnen; Banarb. Jonas Vikström, Svedje, Pilgrimstad, finsk spets, överkörd av tåg; Hem.-äg. Severin Magnusson, Herrenäs, Ärtemark, lappländsk spets, försvunnen; Bergsman Gösta Jernberg, Östra Löa, Rällså, hamilton, avlivats på grund av valpsjuka; Trävaruhandl. Ax. Em. Eriksson, Bondegatan 30, Strängnäs, pointer, självdöd på grund av magkräfta; Fru Jenny Eriksson, Bastugatan nr 1, 2 tr., Stockholm, pudel, avlivats på grund av ascites; Lantmätarebiträde Heikki Mörtberg, Box 32, Övertorneå, samojed spets, död av obekant orsak; Hem.-äg. Albin Sjöström, Snöberg, Byberget, gråhund, överkörd av buss; Lantbr. tjänsteman Nils-Erik Ask, Säbyholms Gård, Landskrona, schäfer,

Gula boxerbunden

Rolands Ukas (Bob) 2943 PP står till avelstjänst för lämpliga tikar. Hänvändelse till.

Fru GRETA LUNDQUISTER, Klubbbacken 4, Mälarböjden.
Tel. 23 08 01 (kl. 9,00—17,00).

Två månaders valpar, Athos och Portos av Åsabo, e. Ulvus von
 Marjanicmi u. Pessy av Åsabo.
 Äg. Fru Marianne Danielsson, Göteborg, resp. Fröken Margit Jo-
 hansson, Ålsten.

ihjälstängad av tjur; Jordbr. E. Persson, Åhn,
 Bräcke, spets, överkörd av bil; Sågverksarb. J.
 I. Strid, Box 354 a, Storfors, spets, överkörd
 av tåg; Ingenjör Torsten Davidsson, Tallbac-
 ken, Alingsås, korthårig vorsteh, överkörd av
 tåg; Murare Hilding Nilsson, Box 50, Hökön,
 hamiltonstövare, självdöd på grund av kramp;
 Kvarnägare Alf Karlsson, Huskvarna Valskvarn,
 smålandsstövare, avlivats på grund av valpsjuka.
 Fröken Elisabeth Wetter, Götabergsgatan 34,
 Göteborg, irländsk setter, avlivats på grund av
 valpsjuka; Korgmakare Albert Strandberg, Box
 43, Emmaljunga, hamilton, avlivats på grund
 av ändtarmsframfall; Bussägare Elis Daniel-
 son, Piteå, hamilton, överkörd av tåg; Fané-
 rare Gösta Ericsson, Edgård, Vimmerby, spets,
 avlivats på grund av svalgförlamning; Lokeldare
 Åke Hedberg, Backen 207, Piteå, hamilton, av-
 livats på grund av valpsjuka, Herr John Grels
 Jonsson, Valne, Nälden, schiller, försvunnen;
 Fänrik Styrbjörn Kärger, Fittja Gård, Fittja,
 hamilton, försvunnen; Herr R. Alexius Johans-
 son, Fack 96, Öjebyn, gråhund, avlivats på grund
 av valpsjuka; Hästkötare Harry Karlsson,
 Övregård, Morup, smålandsstövare, försvunnen;
 Ombud Arthur Blomdahl, Vigelsjövägen, Norr-
 tälje, smålandsstövare, överkörd av tåg; Fast-
 äg. Axel G. Winblad, Bergvik, Kinna, ham-
 milton, avlivats på grund av hjärtlidande; Herr
 Gunnar Ljung, Göshult, Fagerhult, schiller,
 självdöd på grund av skottskada; Verkstadsarb.
 Edvin Eriksson, Box 310, Valåsen stövare, för-
 svunnen; Studerande fr. Eva Hellgren, dvärg-
 pinscher, självdöd på grund av förlossnings-

hinder; Herr Martin Johansson, Box 520, Öje-
 byn, hamilton, överkörd av bil; Ladugårdsför-
 man Gustaf Hansson, Stjärnborg, Torsåker,
 Upplands Väsby, lapphund, död av obekant or-
 sak; Charkuterist Olov Råström, Diskusvägen
 20, Enskede 4, stövare, överkörd av bil; Char-
 kuterist Hugo Sandberg, Skullagård, Väckel-
 sång, stövare, överkörd av tåg; Tulluppsynings-
 man Ture Karlström, Flatenbadet, Stockholm 20,
 rottweiler, självdöd på grund av hjärtförlam-
 ning; Hem.-äg. Halvard Olsson, Statsås, Vil-
 helmina, lapphund, överkörd av bil; Skogvak-
 tare Harry Pantzar, Stångsjö, stövare, överkörd
 av tåg; Herr Erik Östlund, Sund, Ramsjö, små-
 landsstövare, avlivats på grund av valpsjuka;
 e. o. Expeditionsvakt Einar Nygren, Repslagare-
 gatan 9, Luleå, schäfer, avlivats på grund av
 valpsjuka; Posttj.-man Björn Kihlström, Parm-
 mästaregatan 1, 2 tr., Stockholm, korthårig ta-
 r, självdöd på grund av mag- och tarminflamma-
 tion; Konsul Angelo Tenconi, Bel-Colle, Ed-
 svära, stövare, död av obekant orsak; Chaufför
 Henric Nilsson, Karlgård, Skellefteå, hamilton,
 överkörd av bil; Ingenjör Folke Svensson,
 Kyrkebyns Sulfittfabrik, Segmon, schiller, över-
 körd av tåg; Polisman Ruben Lundberg, Fia-
 spångsvägen 142, Norrköping, dvärgschnauzer,
 självdöd på grund av valpsjuka; Herr Sigurd
 Lindström, Öjebyn, samojed spets, avlivats på
 grund av valpsjuka; Herr Arvid Pålsson, Kyrk-
 byn, Fack 3, Överhogdal, schiller, överkörd av
 tåg; Inspektör Gert Persson, Bredgatan 10,
 Landskrona, cocker spaniel, avlivats på grund
 av valpsjuka.

En av kennel Excelsiors präktiga uppfödargrupper, en av de 20 med 1:a pris belönade.

KENNEL AV FENRISULVEN

En kull schäfervalpar fallna efter Silverlyans Dux u. Sigyn av Fenrisulven leveransfärdiga i medio av maj.
Telefon 36 16 83.

Schäfervalpar väntas omkr. d. 6 maj 1945, stambokförda, efter Sapp av Fenrisulven, äg. Vägmästare Nils Löwenborg, undan Betzie, 21 VV, e. Ch. Kåwestugans Leipt, 532 KK, u. Warg av Corona, 1533 HH. För event. förbeställning hänv. till Herr Erik Sundlöf, Nybackavägen, *Klinten*. Tel. 15 07 28 (Kennelnamn sökt).

GUST. SWÄRD, *Smedslätten*.
Artiklar av *Koppar* o. *Mässing*.
Lämpliga som pris *Lampetter*, *Bric*-
kor, *Ljusstakar*, *Bägare* m. m.
Mångårig leverantör till våra främsta återförsäljare inom branschen.

GUST. SWÄRD, *Smedslätten*.
Telefon 25 01 46.

Engströms Herrekipering

Folkungagatan 110 (Apotekshuset)
Tel. 41 71 91

När det gäller skjortor, slipsar och trikå. Obs.! Även sportskjortor och sportmössor i största urval.